AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag. Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling. Voor het Buitenland per jaar fl. 10,— Afzonderlijke nummers fl. 0,25. Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra. Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti. Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja. Un number só fl. 0,25. Un annuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Is Godsdienst noodzakelijk voor de maatschappij?

—o—

In een tijd als de onze, waarin, gelijk dagelijks opgemerkt wordt, de godsdienst op sociaal en politiek gebied meer en meer op den voorgrond treedt, schijnt de vraag, of godsdienst voor de maatschappij noodzakelijk is, overbodig. Van katholieke zijde en door allen, die nog in het bezit zijn van de schat des geloofs wordt zij dan ook volmondig bevestigend beantwoord. Het loont de moeite echter, ook eens na te gaan, hoe daar van ongeloovige zijde over gedacht wordt en menigeen staat verbaasd, als hij de uitspraken hoort van mannen, die bij een volslagen gemis aan geloof een hooge wetenschap paren.

In de *Revue des Deux Mondes* van den 1 Juni des vorigen jaars komt een hoogst belangrijk artikel voor van den bekenden geschiedschrijver Taine. De heer Taine is voorzeker een der grootste geleerden van Frankrijk. Geloof bezit hij niet en bekent dit ook oprecht. Wijsgeer en materialist in den uitgebreidsten zin, zijn voor hem, al wat op stoffelijk of geestelijk gebied voorkomt, niets dan verschijnselen, die scheikundig kunnen onderzocht worden. Vandaar dat hij zijn oordeel slechts op feiten grondt, die hij tot in hun fijnste vezelen heeft nagegaan. Wat zijn oordeel over godsdienst betreft, dat hij in bovengenoemd artikel uitspreekt, wij zijn er verre van het te onderschrijven en geven het alleen, om te doen zien hoe er van ongeloovige — niet door partijdigheid verblinde — zijde over godsdienst gedacht wordt.

" De Godsdienst, zegt Taine, is van natuur een metaphysisch gedicht vergezeld van geloof. Het is onder dit oogpunt dat hij nuttig en populair is; want, behalve voor een kleine, bijna onzichtbaar uitgelezen kern, is een zuiver denkbeeld slechts een ledig woord en de waarheid, om voelbaar te worden, is verplicht een lichaam aan te nemen. Hij heeft een eeredienst, eene legende, ceremonien noodig om te spreken tot het volk, den eenvoudige, tot de menschen, die in het practische leven bezig zijn, tot de menschelijken geest wiens denkbeelden zich onwillekeurig in beelden omzetten. Dank dezen tastbaren vorm, kan hij een verbazend groot gewicht in het geweten werpen, het natuurlijk egoïsme in balans houden, de dwaze drift der brutale hartstochten intoomen, den wil tot zelfverloochening en zelfopoffering aansporen, den mensch aan zichzelf ontrukken om hem geheel en al in dienst te stellen der waarheid of in dienst van anderen asceten te vormen en martelaren, zusters van liefde en missionarissen. Zoo is in elke maatschappij de godsdienst een even kostbaar al natuurlijk orgaan. Van den eenen kant hebben de menschen hem noodig om aan het oneindige te denken en wel te leven: indien hij plotseling ontbrak, zou er in hun ziel een groote leegte ontstaan en zouden zij elkander meer kwaad doen. Van den anderen kant zou men hun dat tevergeefs ontrukken, de handen die het zouden aanraken konden niets bereiken dan zijn buitenste omhulsel; het zou na een bloedige operatie weer aangroeien; zijn kiem ligt te diep dan dat men die kan uitroeien."

Staat het zoó met alle godsdiensten—die voor Taine dezelfde waarde hebben—geschapen, één is er echter onder allen, die, zooals weder uit feiten blijkt, een veel krachtiger uitwerking heeft nl. het christendom. Hoe geheel anders werkt dat op den mensch dan het heidendom.

" Alleen in de tegenwoordigheid Gods, gaat de schrijver voort, heeft de christen in zichzelf als was alle banden voelen smelten die zijn leven hechten aan het leven van zijn omgeving; hij staat van aangezicht tot aangezicht voor zijn Rechter, en deze onfeilbare Rechter ziet de zielen zooals zij zijn, niet verward en in een menigte, maar afzonderlijk, een voor één. Voor Zijn rechtbank is niemand voor den andere aansprakelijk; iedere ziel moet zich zelf verantwoorden, haar eigen daden alleen worden haar aangerekend. Maar deze daden zijn van een eindelooze consequentie: want zij zelf vrijgekocht door het bloed van een God, is van eindelooze waarde; bij gevolg zal naarmate dat zij van het goddelijk offer een goed of kwaad gebruik heeft gemaakt haar belooning of haar straf eindeloos zijn; bij het laatste oordeel opent zich voor haar een eeuwigheid van folteringen of geluk.

Voor dit oneindig belang verdwijnen alle anderen; voortaan is zijn groote zorg rechtvaardig bevonden te worden niet door de menschen, maar door God en iederen dag begint in haar het hoog ernstige onderhoud, waarin de Rechter ondervraagt en de zondaar antwoordt. Door deze tweespraak die achttien eeuwen duurde en nog duurt is het menschelijke geweten fijner bewerktuigd geworden en heeft de mensch de volstrekte rechtvaardigheid begrepen.......... Daarom hoe teerder een geweten is, hoe meer weerzin zij voelt om af te dalen; bij voorbaat wijst zij alles af wat haar er toe brengen kan kwaad te doen en weigert den menschen het recht haar wroeging te bezorgen."

Wat nu dat christendom voor Taine is? Scheikundig onderzoekt hij de verschijnselen op godsdienstig en zielkundig gebied en deelt daarna eerlijk zijn oordeel mede.

"Klaarblijkelijk is er in de ziel een nieuwe beweegkracht, een nieuwe regelaar, een machtig orgaan gekomen, gelijk aan de vleugels die een insect na zijn ontpopping verkrijgt. In ieder levend organisme brengt de behoefte, al tastende en kiezende het vereischte orgaan voort.

In Indië vijfhonderd voor onze jaartelling was het 't Boudhisme; in Arabië 600 jaar na onze jaartelling was 't Mahomedanisme; in onze westelijke maatschappijen is het 't Christendom. Heden achttien eeuwen op de beide vastelanden, van af den Oeral tot het Rotsgebergte, in de Russische mouzjiks en de Amerikaansche settlers werkt het als voorheen onder de Galieesche handwerkslieden, op dezelfde wijze, zoodanig dat de liefde van zich zelf door de liefde tot de naasten vervangen wordt; het is nog voor 400 millioen menschelijke schepselen het geestelijke orgaan. het grootste paar vleugels onontbeerlijk om den mensch boven zichzelf te verheffen, boven zijn kruipend leven en zijn engen gezichteinder. om hem langs het geduld, de onderwerping en de hoop tot aan de blijde berusting, om hem voorbij de matigheid, de reinheid, de goedheid te brengen der zelfverloochening en het offer. Overal en altijd sedert achttienhonderd jaren, zoodra de vleugels ontbreken of dat men ze afrukt, gaan de openbare en bijzondere zeden achteruit. In Italië onder de Renaissance, in Engeland onder de Restauratie, in Frankrijk onder de Conventie en het Directoire, heeft men de mensch weer heiden zien worden als in de eerste eeuw; in één slag heeft men hem meer zien worden als ten tijde van Augustus en Tiberius, wellustig en hartvochtig.

Het brutale of berekenende egoïsme nam weer de overhand, de wreedheid en de zinnelijkheid stelden zich ten toon; de maatschappij werd een moordenaarshol of een slecht huis. Wanneer men van nabij dit tooneel gezien heeft, kan men nagaan wat het cristendom doet in onze moderne wereld, wat het aan zedelijkheid, zachtheid, menschlievendheid er inbrengt, aan eerlijkheid, goede trouw en rechtvaardigheid onderhoudt.

Noch de wijsbegeerte noch de beschaving op gebied van kunst en let-

---

FEUILLETON.

UN JIOE,
de grado ó por fuerza.

Tabata un caluroso día di verano. Ora mi a salí dje oficina caliente, mi no por a resistí e tentación di bai sintá den jardin di club bebé un glas di cervez. Na camina un anciano senjor, gesticulando vivamente coe un hende koe mester tabata mui cerca di mi, a coerí pasá mi den, su coche. Involuntáriamente mi a drai mirá rond, ma mi no a descubrí ningún hende koe parcé conocé e senjor den e coche. Un cos, sin embargo, tabata sigur, koe toer e gesticulación- i senjalnan no por tabata coe mi, pasobra ainda nunca den mi vida mi no a mira e anciano aljí, coe un dje cáranan koe hende no ta loebidéle ordinariamente asina liger, si ta cos bo a yegá di miréle un bê. Visiblemente e senjor tabata esforzéle vánamente pa haci e cochero stop pará; ma parcé e cochero mester tabata sea sordo ó boracho di sonjo na consecuencia di tanto calor.

Mirando e esfuerzonan inútil dje anciano, a costá mi trabao pa mi contené mi sin hari; ma como no tabata mi asunto, mi a sigui mi paso tranklilamente. E excitación singular i e grimasnan dje desconocido a haci mi cordá koe probablemente e calor sofocante a trastorná su huicio. Como tabata masjá caliente pa mi a ocupá na e momento alji di tan profunda cuestión, mi a larga e anciano pa su cuenta, i poco poco mi a continuá mi camina.

Apenas mi a yegá den jardin dje club koe mi kier tendé un voz yamá mi na mi nomber.

— " ¡ Bonjour, Werner, ke tal !" e voz amigable i conocí a gritá mi.

— " ¿ Kiko ? ¡ Abó akí riba un día caluroso manera awé !" mi dici admirá, ora mi a mirá mi amigo Augusto, jioe homber di un rico aldeano. "Mi ta contento di mirá bo, Brosmán, ma ¿ta di oenda a sali bo di abandoná bo aldea pa bo bini aki camina hende ta hogá ?"

— " ¡ Negocio, mi amigo, negocio !" él a respondé mi, sacudiendo mi manoe cordialmente.

— " I cuánto día bo ta keda akí ?" mi a puntréle.

— " Te maján. Mi ta keda un día noemá, ta un ora pasá koe mi a yegá."

— "Naturalmente bo ta bin hospedá cercá mi, si á lo menos bo no a toemá un cuarto ainda na posada."

— " Nó, mi no a bai posada. Mi no a bini coe ningún equipage i mi no kier ta sina cruel di rechazá bo invitación; únicamente mi condición ta, koe bo ta bai teatro coe mi awé nochi."

— "¡ Ma, homber, awor si bo ta cruel. ¡ Bai comedia den semehante calor! Nos ta coeri riscoe di dirti."

— " ¡ Locura ! ¿Pakiko tin comedia anto den verano? Ta tempoe mi no bini stad i awor mi kier disfrutá toer lo ke ta posible. Bo por papiá kiko koe bo kier; bo aki na stad, bo por gozá toer día, ma nos pober aldeano.........."

— " Ma, mi querido Augusto........"

— " Tendé un cos, Werner. Parcé bo no comé ainda," él dici chanceando. " Fo di hende stomá basji bo no por sacá nada. Pa promer cos, largá nos bam comé; mi tin hamber manera un cabai."

— "Hamber — ¿coe un calor asina? ¡ Homber, com por ta posible ! Bo ta un milagro coe carni i wesoe. Si bo papiá mi di sed, esai ta comprensible. Ma vámonos, mi kier haci toer sacrificio posible na amistad."

Mi amigo Brosman a comé verdaderamente coe un apetito admirable, i él tabata tan ocupá na satisfacé su hamber, koe nos mester a purá, pa nos yegá teatro ainda na tempoe.

Apenas nos a cai sintá den nos palco, koe telón a subí.

Di repente mi a sintí na un alboroto molesto koe ainda un binidó laat a caí sinta mui cerca nos, i ora mi a drai weitá, mi a mirá e mes anciano senjor dj' awé merdia den coche. Involuntariamente mi a sonreí, ma ora mi a keda miréle bon, mi a ripará, pa mi mayor asombro, koe él tabata fihá mi coe un expresión algo indigná i descontenta den su cara.

Mi a keré koe probablemente él a observá merdia com mi a bofón di su esfuérzonan inútil, i koe awor él kier haci mi comprendé coe su mirada, koe hende no sá hariéle impúnemente.

Como mi no tabatin del todo gana di incomodéle ni mi mes tampoco, mi a kedá weitá riba escenario, ma bien pronto mi tabatin e agradable seguridad, koe e anciano senjor, birando pa momento más i más exasperá, tabata honrá mi coe su vista duroe den mi cara.

Repentinamente mi kier tendé él gritá. "¡ Eduardo !"

Como tabatin un otro hende un banda di dj' éle sintá, mi a suponé koe t'esai ta e Eduardo aludido, ma mi tabata sintí koe su wowo no ta kitá fó di mi. El a bolbé gritá mas duroe. Sin embargo te ainda mi no a drai su banda. Su grito no ta bai ni bini mi. Mi no tabata sinti ni di más mínimo deseo di proporcioná mi vecino, tan propenso na rabia, más motivo di incomodidad.

— "¿ Bo no ta tendé mi ?" él a continuá furioso. "¿ Ta pa nificá kiko, bo no kier drai mirá mi ?"

E palábranan aljí a yamá atención di mi amigo Augusto, i awor él a combiní

teren, noch zelfs het begrip van feodale, militaire of riddereer, geen wetboek, geen bestuur, geen regeering is in staat hem in dezen dienst te vervangen. Hij alleen is een staat om ons te weerhoeden op onze aangeboren helling, om de onmerkbare nederdaling te verhoeden en waardoor ons ras onophoudelijk en met zijn oorspronkelijk gewicht naar den afgrond terugkeert; en het oude Evangelie, welk zijn tegenwoordig omhulsel ook zij, is nu nog het beste hulpmiddel van het volksinstinct."

Bij de innige overtuiging, die uit deze bekentenissen spreekt, vraagt men zich met verwondering af, hoe het mogelijk is, dat deze geleerde onderzoeker zich geen christen bekent. Het geloof echter blijft een gave, waartoe men langs proefondervindelijken weg niet geraakt. Voor ons doel echter is het genoeg onzen Lezers getoond te hebben, hoe ongeloovige geleerden denken over het nut de noodzakelijkheid en de onvernietigbaarheid van den godsdienst, zonder welke iedere maatschappij ten gronde gaat.

Een kerkelijke dienst in den Senaat der Vereenigde Staten.

Voor het eerst sedert de stichting dezer Republiek heeft onlangs in haren Senaat eene katholieke godsdienstoefening plaats gehad, n.l. den 16den Mei j.l. ter eere van den overleden senator van Virginië, den heer Barbour.

Het is een gebruik, dat de begrafenisplechtigheden voor senatoren, die in Washington sterven, aanvangen in de Vergaderzaal van den Senaat; daar wordt dan eene lijkrede gehouden en vervolgens wordt de plechtigheid voortgezet in het kerkgebouw van de godsdienstige gezindte, waartoe de overledene behoort.

De afgevaardigde Barbour was den 14den Mei plotseling aan een hartkwaal gestorven. Zijne vrouw was oprecht katholiek, en hij-zelf hoewel het Catholicisme nog niet formeel omhelsd hebbende, had reeds dikwijls zijn voornemen te kennen gegeven dit te doen.

Steeds vergezelde hij zijne echtgenoote naar de kerk, en men kon zeggen, dat hij in den geest reeds katholiek was.

Zijne familie had den Senaat verzocht of de katholieke geestelijkheid de plechtigheid mocht leiden, en den Senaat stond dit bereidwillig toe.

Op het tijdstip, dat de plechtigheid zou beginnen, zag het publiek in de vergaderzaal, grootendeels bestaande uit afgevaardigden, hoe voor den zetel des Voorzitters eene kleine tafel stond, bedekt met een wit laken, waarop een Crucifix en daarnaast twee brandende waskaarsen. Zeker een ongewoon schouwspel voor de meesten. De verwondering steeg nog, toen de koorknapen binnentraden met het Kruis, de kandelaars, het wijwater en de wierookvaten, gevolgd door Geestelijken in misgewaad, waaronder Mgr. Keane, de voormalige Bisschop van Richmond en thans Rector aan de katholieke faculteit te Washington. De kist was geplaatst in het halfrond; daaromheen zag men de familie des overledenen, de ministers van President Harrison, het *Corps diplomatique*, de Rechters van het hoog-gerechtshof, de Kamerleden en den geheelen Senaat: kortom: de geheele officieele wereld der Republiek was hier plechtig bijeen.

De Pastoor der parochie van den H. Aloysius las de gebeden der overledenen, besprenkelde de kist met wijwater en bewierookte deze. De tegenwoordigen woonden staande met ongedekten hoofde deze schoone ceremonie bij, terwijl hunne houding eerbied teekende.

Vervolgens sprak Mgr. Keane, in Pontificaal gewaad, aan den voet van de kist eene welsprekende rede uit, die met belangstelling en aandacht werd aangehoord. De Prelaat had tot tekst gekozen het 5e vers van het vierde hoofdstuk van den 1en brief aan de Korinthiërs: "Oordeel dus niet vóór den tijd, dat de Heer zal gekomen zijn. Die alles, wat in de duisternissen verborgen was, in het licht zal brengen en de geheimste raadslagen des harten zal openbaren; alsdan zal een ieder van Gode lof hebben."

Mgr. Keane verklaarde dit gebruik der Katholieke Kerk. Zooals haar naam dit aanduidde, neemt zij allen aan, die gelooven in Christus. De overledene behoorde in zeker opzicht tot die Kerk, en kon als een cathechumeen beschouwd worden. Verder hield de gewijde redenaar eenige schoone beschouwingen over de ondoorgrondelijke geheimen der besluiten van de Voorzienigheid.

Barbour had bewezen, dat men een goed afgevaardigde, een degelijke man van zaken kan zijn en daarbij levendig kan gelooven in de oude Katholieke kerk van Christus.

Spoedig zal de Senaat de deugden en verdiensten moeten erkennen van den man, over wiens verscheiden men heden rouwt; maar op dit oogenblik draagt de Kerk, door hare dienaren een gebed op aan God, opdat hij ruste in vrede.

Daarna werd de kist gebracht naar de rustplaats der dooden, gevolgd door de Ministers en de Geestelijken.

Deze kerkelijke ceremonie, volvoerd in de vergaderzaal van den Senaat, onder den grootsten eerbied, heeft een diepen indruk nagelaten; geen enkele sekte heeft er iets ergerlijks in gezien.

—o—

---

coe mi promer idea, koe nos vecino no ta mucho bon na su huicio. Podiser él por ta figuréle koe te ainda mi ta sigui tenéle di mofa, i p'esai él kier ridiculizá mi delanti di hinter e auditorio.

Di golpi él a batí riba mi schouder, i mi a kedá miréle algo asustá.

—"¿Ma ta kiko bo kier coe mi, senjor?" mi a puntréle coe un tono rudo.

—"¿Kiko bo ta haci aki? él a contestá mi indigná.

El mester ta loco, mi a cordá, i mi dici: "Bo ta mui equivocá, senjor. Mi no tin honor di conocé bo, i por consiguiente mi no tin di doená bo cuenta di kiko mi a bin haci aki. Además e momento aki no ta propio pa semehante pregunta. Si bo tin algo di bisá mi, mi ta suplicá bo anto di spera te ora e acto aki caba."

Parcé él a sintí koe mi tabatin razón, i él a keda ketoe, ma apenas telón a bahá, él a coeminsá di nobo.

—"Bam mirá awor" él dicí, "¿ki motivo bo tini pa desculpá bo?"

—"Ningún, senjor," mi a respondéle, "i si no ta pa respeto pa bo cabei blancoe, lo mi a haci bo e mes pregunta."

"Esai ta por demás," e anciano senjor a gritá lamantá pará furioso. "Bo ta hibá bo chanza un poco aleetw. Ta pa casualidad mi a descubrí bo i awor ta bo tin di hustificá bo conducta."

—"Ta sintí profundamente, senjor, di mester sigurá bo koe mi no ta comprendé un palabra di toer lo ke bo ta papia."

El a bisti su bril i él a keda ta examiná mi. Mi també a lamanta pará, i asina nos dos a keda delanti di otro.

—"Eduardo" él dicí coe un tono di reproche, "¿ta bonita pa un jioe tratá asina coe su tata?"

—"Bo ta equivocá bo completamente," mi a contestéle coe un tono más dulce, mas carinjoso, pasobra a parcé mi koe wowo dje anciano a yená coe lágrima; "Desgraciadamente mi tata a moeri."

Tabatin un instante di silencio, i mi amigo Brosman a kedá ta mira nos dos yen di curiosidad.

¡Locura, muchá! "mi desconocido a bolbé coeminsá. ¡Acaso bo ta keré koe lo mi no conocé mi propio jioe?"

—"Pero, senjor, ¿ta seriamente bo ta keré koe mi ta bo propio jioe?"

—"¡Eduardo, stop awor!" él a gritá. "Bo a hibá bo chanza demasiado aleeuw."

El ta continuá

—o—

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Aan het publiek wordt bekend gemaakt, dat bij Gouvernements-beschikking het volgende is bepaald:

1°. Met ingang van den 1n. Augustus a. s. de thans in gebruik zijnde postwisselformulieren in te trekken, en de nieuwmodel-postwisselformulieren in gebruik te stellen.

2°. Te bepalen dat gedurende het tijdvak 1—31 Augustus a. s. aan het publiek de gelegenheid zal zijn gegeven ter inwisseling van de thans gebezigde formulieren.

Lijst van brieven, welke onbestelbaar zijn bevonden:

D. V. Besson, Juan José Briceño h., Domingo A. Caravajal, Emilia Fanrique, Mozes L. Henriquez, Esteban Leites, Josefina Sucre Larrazabal, Manuel Meriusiena, Emigidius Muñoz, Felise Martus, Fidel Morao, Maria Elena Penso, Guisseppi Ricuili 3, Angelista Sintiago, Engelista Stiago, Rafael Zephyr.

NEDERLAND.

Door de ministers van Oorlog en Koloniën zijn bepalingen vastgesteld betreffende de militairen, die van de koloniale reserve naar Oost-of West-Indië zullen worden uitgezonden of van daar terugkeeren. Zij zullen gedurende den tijd dat zij van dit korps afwezig zijn, beschouwd worden als gedetacheerd bij het leger in Ned. Oost-Indië of bij de landmacht in West-Indië.

— Even voor de pauze ontstond een felle binnenbrand met uitslaande vlam in de griffierskamers der Tweede Kamer, uitkomende op den Hofsingel. De brandweer was spoedig gealarmeerd, doch het personeel der Kamer had met eigen bluschmiddelen het vuur reeds bedwongen. De griffierskamer is bijna geheel uitgebrand.

— Generaal-majoor Beijen, oud-minister van oorlog en lid van den Raad van State, is, na een ongesteldheid van eenige dagen, overleden.

— In de plaats van den heer Vinkhuyzen, die benoemd is tot rentmeester van het Domein van de hertogin van Saksen-Weimar, is tot secretaris aangesteld de heer P. H. Prager, gepensioneerd zeeofficier.

— Den 19 Juli is het officieele bericht ontvangen, dat de openingstocht in het Merwede-kanaalgedeelte tusschen Amsterdam en Vreeswijk door H.H. M.M. de Koningin en de Koningin Regentes zal worden bijgewoond.

Het door de Kamer van Koophandel in te richten feest duurt twee dagen. Op den eersten dag wordt de stoomboottocht gemaakt, na afloop waarvan de genoodigden zich aan een feestmaal vereenigen.

Den tweeden dag wordt aan IJmuiden en aan de daar in aanbouw zijnde sluiswerken een bezoek gebracht.

BUITENLAND.

Rome.— Tegenover de beweringen van de organen der Triple-alliantie, dat het Vaticaan zich tot bondgenoot van Rusland en Frankrijk heeft verklaard door zijn optreden ten gunste van de Republiek, stelt de *Moniteur de Rome* de vraag of Frankrijk geklaagd heeft, toen de Paus in Duitschland de aanneming van het Septenaat favoriseerde? Moet Leo XIII, vraagt het blad verder, een nuttig en essentieel godsdienstig werk ongedaan laten, omdat daardoor Frankrijk's prestige verhoogd wordt. Want hierop komt het toch aan. Het is het recht en de plicht des Pausen aan een verdeelde natie een zekere en heilzame leiding te geven. Wanneer men nu zegt, dat het Vaticaan den Czaar en de (Fransche) republiek begunstigt, omdat hij aan het Fransche volk een nationaal en sociaal program schenkt, dan is dit een wetens en willens bedriegen van het publiek. En men paart een onbetamelijkheid aan een onjuistheid, wanneer men aan dit optreden des Pausen het karakter van een rechtstreeksch protest tegen Duitschland wil geven.

In 1887, gaat de *Moniteur de Rome* voort, heette de Paus Duitschgezind, thans zou hij op de hand van Frankrijk zijn! Zulke beweringen zijn kinderachtig. Wat echter uit dit alles zeer duidelijk blijkt, is, dat de Paus het middelpunt der hedendaagsche wereld geworden is. Men heeft eindelijk ingezien, dat de Paus over een niet genoeg te apprecieeren invloed beschikt. Zij, die bij het Vaticaan het best staan aangeschreven, worden ook het meest benijd. En daaruit volgt, dat iedere Staat er belang bij heeft de Kerk en den H. Stoel met de meeste voorkomendheid te bejegenen en ieder conflict te vermijden. Instede van te protesteeren, heeft men iets beters te doen. Waarom, bij voorbeeld, hebben Duitschland en Oostenrijk aan de Italiaansche regeering toegestaan van de Triple-alliantie een wapen te smeden tegen den Paus? Alvorens Rome te beschuldigen (van met den Czaar en de Fransche republiek arm in arm te gaan) deed men beter met zich de oorzaken der tegenwoordige beweging te herinneren.

Frankrijk. — In den avond van den 14n Juli had de socialistische maire van St. Denis de officieren van het garnizoen tot een "vaderlandslievende betooging" uitgenoodigd. De maire hield op deze bijeenkomst een rede, welke hij besloot met den kreet: leve de sociale Revolutie! waarop de officieren zich allen verwijderden.

Als teeken des tijds verdient vermelding, dat de Gemeenteraad te Marseille, waar de socialisten de meerderheid hebben, geweigerd heeft mede te werken ter viering van 14 Juli. Ook Fourmies heeft van gemeentewege niet meegedaan.

Duitschland. — De Duitsche pers vermeldt nieuwe verklaringen van prins Bismarck. In de *Allgemeine Zeitung* deelt graaf Adolf von Westarp eenige bijzonderheden mee, omtrent een bezoek, dat hij te Kissingen den prins bracht. De oud-kanselier begon daarbij weer over zijn ontslag te praten en verklaarde, dat hij reeds spoedig na het optreden van keizer Wilhelm II inzag, dat hij met den nieuwen Souverein niet zou kunnen samenwerken. De redevoeringen des Keizers maakten hem wrevelig en bezorgden hem menigen slapeloozen nacht. Reeds dacht hij er ernstig over heen te gaan, toen hem plotseling tweemaal op eenzelfden dag in de meest krenkende termen werd gelast zijn ontslag te nemen. Hierop antwoordde hij, dat de Keizer als heer en meester hem zijn ontslag geven kon, maar dat hij (Bismarck) niet de verantwoordelijkheid durfde op zich nemen voor den toestand, welke door zijn heengaan zou worden in het leven geroepen. Daarop werd hij zonder omwegen uit zijn ambt verwijderd.

Uit deze verklaringen blijkt opnieuw, dat er van een verzoening tusschen Wilhelm en Bismarck nog in de verste verte geen sprake is en de oud-kanselier zonder ophouden blijft „frondeeren." Het begint er wel iets op te lijken, of hij een openlijk en scherp conflict met het Hof zoekt, waarbij dan blijken kan, of het land zich aan de zijde van Bismarck, of aan die des Keizers schaart.

Engeland. — Uit Afghanistan komen berichten, die niet zeer gunstig luiden voor de Engelschen. De Emir ziet zich namelijk bedreigd door een grooten opstand van den stam der Hazara's, waarbij hij, volgens een depêche van de *Daily Chronicle*, op groote moeielijkheden stuit bij het werven van soldaten. De inlandsche volksstammen weigeren hem te helpen, naar het heet wegens Rusland's kuiperijen.

Indien de troepen van den Emir de nederlaag lijden, is een algemeene opstand te wachten.

Lord Lansdowne, de onderkoning van Britsch-Indië, heeft zich gehaast, den Emir Engelsche hulp aan te bieden, maar daarop is door Abdurrahman het volgende antwoord gezonden: „Ik weiger de dictatuur der Britsch-Indische regeering aan te nemen. Ik ben gewikkeld in een wettigen strijd, die ten doel heeft de

-onderdrukking van een opstand in mijn gebied en het verzekeren van de rust. Ik ben een onafhankelijk Vorst en zal daarom de middelen gebruiken, die mij goed voorkomen en ook geen inmenging van buiten dulden."

De Emir schijnt dus niet zeer vriendschappelijk jegens Engeland gezind te zijn.

— De ministers, wordt gemeld, zouden in een ministerraad bijeenkomen om den toestand door de verkiezingen verwekt, te bespreken. Vóór de ontbinding van het Parlement hadden de ministers besloten, te zullen aftreden als Gladstone een belangrijke meerderheid verkreeg. De verkiezingen hebben dit geval naar 't schijnt niet doen ontstaan.

De *Moniteur de Rome*, een der organen, die voeling hebben met het Vaticaan, begroet de overwinning der Gladstonianen met veel sympathie. In Engeland, zegt het blad, vertegenwoordigt de heer Gladstone het echt liberale en loyale beginsel. Als innig godsdienstig mensch van hooge geestesgaven met den blik voortdurend gericht op alles, wat goed en rechtvaardig is, heeft de heer Gladstone eenige verwantschap met het Catholicisme.

De *Moniteur* is dan ook van oordeel, dat de katholieken van hem meer kunnen verwachten dan van de conservatieven.

Belgie.— In den nacht van 13 Juli, Woensdag op Donderdag, der vorige week, had een eigenaardig voorval plaats met den hoftrein, die den Koning van België, van het kasteel Ciergnon, in de Ardennen, naar Brussel bracht. De trein passeerde juist de Brabantsche straat te Laeken en zou juist het Noorder-Station te Brussel binnenloopen, toen eensklaps een reusachtig brok steen en verscheidene kleinere steenen op het dak van den waggon vielen, waarin koning Leopold zich bevond. De groote electrische lamp werd door den slag verbrijzeld en viel op de tafel, waaraan de Vorst zat. Een glasscherf trof hem aan het voorhoofd zonder hem echter te kwetsen. De koning was klaarblijkelijk zeer door het voorval ontsteld en kwam eerst tot kalmte, toen de trein zich binnen het station bevond. Dadelijk werd een onderzoek ingesteld, maar tot nog toe is men er niet in geslaagd den dader te vinden. Dat men een aanslag op het leven van den Koning zou hebben willen plegen, gelooft niemand.

Oostenrijk.—Te Weenen is bericht ontvangen, dat de cholera is uitgebroken in de aan Oostenrijk grenzende Russische provinciën, voornamelijk onder de daar gelegen troepen. In verband daarmede werd aan het ministerie van Binnenlandsche zaken een bijeenkomst gehouden, waarbij o. a. de afgevaardigden uit de Poolsche provinciën waren genoodigd. Daar werd overwogen of het noodzakelijk was den joodschen landverhuizers uit Rusland het betreden van het Oostenrijksch grondgebied te beletten.

Noorwegen.— Uit Christiania wordt bericht, dat koning Oscar den vroegeren minister-president Stang met de vorming van een nieuw kabinet heeft belast. Deze opdracht des Konings zal wel niet naar den zin zijn van de radicale meerderheid der Kamer, die den heer Steen aan het bewind wil houden. De ministerieele crisis is een gevolg van het conflict tusschen den Koning en de meerderheid van de Kamer, welke aandringt op een grootere autonomie voor Noorwegen, op de eerste plaats door het oprichten van Noorsche consulaten. Daar de koning zich hiertegen verzet, is het ministerie-Steen afgetreden. De heer Stang zal als conservatief in de Kamer wel geen hartelijke ontvangst vinden.

Bulgarije. — Te Sofia is een groot proces gevoerd naar aanleiding van den moord, die nu ongeveer een jaar geleden op den Bulgaarschen minister van Financiën Beltcheff werd gepleegd. Zooals men zich herinneren zal, werd Beltcheff doodgeschoten op het oogenblik, dat hij met Stambouloff het gebouw der Kamer verliet. Eigenlijk was het om laatstgenoemde te doen geweest en viel Beltcheff ten gevolge van een "vergissing". Stambouloff is de "bête noire" van Rusland, de almachtige eerste minister van prins Ferdinand, die ondanks alle pressie, den Russischen invloed uit het vorstendom heeft weten te weren.

Natuurlijk viel terstond de verdenking op de handlangers, welke Rusland in Bulgarije onderhoudt. Na een langdurig onderzoek werd een aantal hunner in arrest genomen, waaronder zekere majoor Popoff, die zich in den oorlog tegen Servië onderscheidde, en het proces, dat bij den krijgsraad werd aanhangig gemaakt, nam dezer dagen een aanvang. De uitspraak is als volgt: Milarof, Popoff, Ghesghief en Karaguloff zijn ter dood veroordeeld; Vassilief, Djudjoff, Bobekoff, tot 9 jaren gevangenisstraf; Stoikof tot 16 maanden, Karaveloff 5 jaar, Kirantchef 3 jaar, Velikoff 5 jaar. De straf van Lapantzof, die eerst ter dood was veroordeeld, werd in 5 jaar gevangenisstraf veranderd en eenige anderen werden vrijgesproken.

Dit proces is vooral hierom van belang, omdat het eigenlijk tegen Rusland is gericht. Verschillende bladen kondigden het aan onder het opschrift: "Rusland voor het gerecht" en de uitspraak zal dan ook in St. Petersburg een zeer slechten indruk maken. Stambouloff is een zeer hardhandig man, die geen genade kent, getuige zijn optreden tegen majoor Panitza, die op zijn last en tegen den zin van prins Ferdinand werd doodgeschoten wegens het smeden van een komplot. Opmerking verdient, dat de prins thans, evenals bij de voltrekking van Panitza's vonnis, zijn land heeft verlaten en naar het westen van Europa is gereisd.

Rusland. — Grootvorst Wladimir Alexandrowitch heeft dezer dagen op een inspectiereis een ernstig ongeluk gekregen. Hij reisde per spoor in het gouvernement Novgorod en reed juist het station Tcherspowitz binnen, toen het portier van den salonwagen open ging; de Grootvorst, die er tegen geleund had, viel op het perron. Bewusteloos werd hij door zijn bedienden opgenomen; het bloed stroomde hem over het gezicht. De geneesheeren bevonden, dat de Grootvorst, behalve verscheiden hoofdwonden, ernstige ontwrichtingen had aan een arm en een been, zoodat de reis niet kon worden voortgezet.

— Volgens officieele verklaring is de gezondheidstoestand te Odessa bevredigend, doch heerscht de cholerine in al de havensteden aan de zee van Azof en moeten de reizigers van een toegangsverlof voorzien zijn. De stoomschepen op de Wolga en den Don zijn van bijzondere geneesmiddelen voorzien.

De Porte heeft gelast, dat nieuwe hospitalen aan de Russische grens zullen opgericht worden. Vele vluchtelingen uit den Kaukasus zijn te Constantinopel aangekomen.

Griekenland. — De Turksche gezant te Athene is teruggeroepen, tengevolge van een voorval dat den 7 Juli in het Phaleron-theater heeft plaats gehad en zich aldus toedroeg: De gezant bracht op den avond van dien dag met zijne beide secretarissen een bezoek aan het theater, dat reeds overvol was, zoodat de directie eenige stoelen nabij het orkest deed plaatsen, wat wel meer de gewoonte was, doch thans een paar Griekschen officieren verdroot, die gedurende de opvoering van het stuk opstonden en zich vóór den Turkschen gezant plaatsten, hoewel achter diens stoel nog plaats genoeg was. De gezant maakte hen hierop dan ook opmerkzaam.

Gedurende de pauze, toen de gezant en zijn secretarissen zich verwijderd hadden, deden de officieren de stoelen door de politie wegnemen. De gezant, Ghalib Bey, heeft tengevolge van dit voorval voldoening gevraagd aan den minister van buitenlandsche zaken en aan den minister-president Tricoupis.

In diplomatieke kringen wordt het voorval druk besproken om de wijze, waarop de vertegenwoordiger eener vreemde mogendheid tegenover eenige particulieren behandeld is. Tusschen een der secretarissen bij het Turksch gezantschap, Alfred Bey en den Griekschen luitenant Pierakos heeft een duel plaats gehad, waarbij de laatste zwaar gewond werd. Beide secretarissen hebben Griekenland verlaten.

— De koning van Griekenland brengt op eene eigenaardige wijze de zomermaanden door. Hij leidt dan het leven van een gewoon, eenvoudig landbouwer en werkt zoo hard, alsof hij er zijn dagelijksch brood mede verdienen moet. Hij kan een veld beploegen, het koren maaien, kortom alle landelijke bezigheden gaan hem vlug van de hand.

N. Amerika. — De aanleg der Tentoonstelling en haar gebouwen zijn tegenwoordig het reisdoel van duizenden Amerikanen en vreemdelingen, zegt *De Nederlander* van Chicago. Van 5000 tot 12,000 bezoekers komen er elken dag, betalen er 25 cent en genieten wat er te genieten valt.

Onder de merkwaardige Amerikaansche oudheden, welke zullen getoond worden, behoort ook de stoel, waarop Thomas Jefferson gezeten heeft, toen hij de akte van onafhankelijkheid schreef. Die stoel is het eigendom der Philosophische vereeniging te Philadelphia.

De leden der Fransche tentoonstellings-commissie bevinden zich tegenwoordig te Chicago. De heeren verzekeren, dat de Fransche tentoonstelling prachtig zal zijn, ja, dat zij alles wat Frankrijk vroeger heeft tentoongesteld verre in de schaduw zal stellen.

Ook de bestuurders der Turksche tentoonstelling hebben groote maatregelen genomen, om hun tentoonstelling tot een der zienswaardigste te maken. Tot dat doel zal een schip worden afgehuurd, waarop 400 echte Turken in hun nationaal costuum naar Chicago zullen vervoerd worden. In de Midway-Plaisance zal „ een straat van Konstantinopel" opgericht worden, met bazaars, restauraties, enz. In die bazaars zullen Turksche waren worden verkocht. De expeditie zal van Konstantinopel naar Chicago vertrekken en onderweg in de Mahomedaansche havens versterking ontvangen. Te Adrianopel en Philoppopel heerscht ook groote belangstelling voor de tentoonstelling. Men zal o. a. kunnen bewonderen de Moskee van St. Sophia in miniatuur.

In de Roodhuiden- of Indianen-tentoonstelling, zullen vertegenwoordigers van alle stammen zijn, van 't hooge noorden tot Vuurland toe.

Een gouden staaf, 500 pond zwaar en 150,000 ds. waard, zal in het Departement van bergwerken en mijnen ten toon worden gesteld. Een mijn-eigenaar te Helena Mon, is de tentoonsteller.

De stad Boston laat door den jeugdigen Belgischen beeldhouwer Alois Buyens van Gent een monument vervaardigen, dat op dezelfde plaats zal worden opgericht, waar Columbus op het eiland San Domingo het eerst voet aan wal heeft gezet. Het monument heeft de vereeuwiging van twee hoofdgevolgen der ontdekking ten doel, nl. de invoering van het Christendom en de overplanting der Europeesche beschaving. De eerste wordt voorgesteld door een vrouwelijke figuur (die de Moederkerk moet afbeelden), een klein Indiaansch kind liefkoozende, en de tweede stelt de Godin Ceres voor, rijdende in een door paarden getrokken zegekar, terwijl Columbus haar het pad wijst, dat zij heeft in te slaan.

Het zal verrijzen op een voetstuk van 10 voeten hoog, op een rotsachtigen bodem, waar de oude eerste door Columbus gestichte stad Isabella heeft gestaan. Hier bouwde de groote ontdekker een fort, een pakhuis en op die ruïnes zal het memento aan de vroegere Spaansche veroveraars worden geplaatst.

— Uit Pittsburg werd gemeld, dat er brand was gesticht in de fabriek van de heeren Carneghie. De stemming der werkstakers tegen de troepen wordt steeds dreigender.

— In Idaho nemen de onlusten ook toe. De werkstakers lieten twee bruggen nabij Mullan springen en de telegrafen zijn hier en daar ook vernield. De geheele streek is nu door troepen omsingeld.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibí dia 13 Agosto

Paris, *12 Agosto.*—Operaciónnan di trópanan francés a coeminsá na Dahomey.

Noticianan dj'awé ta anunciá koe rebéldenan a derrotá Sultán.

Londres.—Sir John Gowie, expresidente di corte di Trinidad a moeri.

E voto di confianza solicitá pa lord Salisbury a salí rechazá, i ministerio a toemá su dimisión.

Mr. Gladstone ta avisá pa Secretario, koe S. M. ta speréle inmediatamente na Osborne. La Reina di Inglaterra a aceptá difinitivamente dimisión di lord Salisbury i él a encargá Gladstone pa formá un ministerio nobo.

New York.—Gobierno di Estados Unidos ta dirigí Gobierno inglés un reclamación enérgica, i él ta protestá contra ocupación di Pago (islanan di Samoa). Tin temor koe e conducta di EE. UU. lo trecé un guerra.

Port-au-Prince.—E ministerio nobo ta formá: Marcelin, hacienda; Jean Giles, Guerra; Ducasse, óbranan pública; Despinasse, exterior: Apollon, instrucción pública; St. Martin Dupuy, interior.

13 Agosto.

Paris, *13 Agosto.*—Francia a toema posesión di isla Gloriosa, cerca Madagascar.

Nan ta bisá koe na Asia Menor tabatin masjá morto i algún motín na consecuencia dje epidemia.

Londres.—350 voto contra 310 a votá e falta di confiaza den gobierno conservador.

Jioe homber di Mr. Gladstone a contradicí e noticianan alarmante tocante estado di salud di su tata.

E batalja anunciá ayera na Marruecos entre trópanan di gobierno i esnan di rebéldenan a durá 8 ora. Situación ta crítica, i héndenan bibá aljí ta soponé koe lo tin necesidad di intervención di nan respectivo gobierno.

New York.—Ultima noticianan di Venezuela ta bisá koe e lugar aljí ta na completa anarquía.

Peso mejicano 65½ cent fuerte.

15 Agosto.

Paris, *15 Agosto.*—Según noticianan di Londres, marqués di Salisbury a bai Osborne bai anunciá la reina su dimisión. Awé Gladstone lo presentá lista dje personage koe lo formá gabinete. Sir William Harcourt i John Morrey ta riba e lista.

Tabatin un colisión den dos barcoe di guerra inglés.

Nan ta anunciá disturbio serio na estado Congo.

Cólera ta siguí matá masjá hende na San Petersburgo.

Port-au-Prince.— Día sabra na 5 ora di atardi, un incendio a destruí dos cas. Na 8 ora tabatin otro incendio koe a destruí un depósito di petroleo i oficínanan di compañía di vapornan Rivière.

Peso mejicano 65 cent fuerte na New York.

16 Agosto.

Paris. — Emperador alemán a retirá su protección oficial i privá fô dje proyecto pa tené un exposición na Berlin na 1900.

Na estado Congo, árabenan a derrotá i destruí toer forza koe e estado a reuní; nan a torturá i asesiná e comandante. Motivo dje lamantamentoe aljí ta'atribuí na un proclama di Meca, koe ta predicá guerra santa.

Londres.—Ciudad di Southampton ta proponé di cobá su haaf más hoendoe, si compañía Iman kier aceptá e porta aljí como punto di salida i regreso.

New York.—Conceho di ministro, reuní na Montreal, a tratá riba e asunto di peage den canal, den sentido di un convenio coe EE. UU.

Vizeu (Brazil). Algún piscadó a haya un flesji riba costa coe un carta aden di fecha 30 Enero pasá, koe ta anunciá pérdida di barca St. Mary di New York.

17 Agosto.

Paris.— Courant *Daily News* ta publicá siguiente lista di miembronan di gabineta Gladstone: él mes

ta premier; Rosebery, ministro di relacionnan exterior; lord Herschel, lord canciljer i ministro di Husticia; sir W. V. Harcourt, hacienda; Asquith, ministro di interior; Campbel Baunermann, guerra; conde Spencer, promer lord di almirantazgo i ministro di marina; Morley, promer secretario pa Irlanda—Conde Aberdeen ta nombrá gobernador general di Canada i lord Brassey virei di Irlanda.

Londres. — Cas di Murrieta a suspendé pago.

Población ta inquieta pa descubrimiento di un cargamento di panja bieuw, bini fó di lugarnan camina cólera ta reiná.

New York. — Ministronan na Canada ta resuelto di kitá derechonan di peage riba canal, na fin dje estación aki.

SASTRERIA I ZAPATERIA
"LA UNION."

NA PUNDA, HEERENSTAAT, RIBA PACUS DI

A. A. CORREA.

Bao di responsabilidad di St. Jozefs-gezellen-Vereeniging ta establece ai es dos winkel, dirigi pa Señores JOHN WEES i A. CAPELLO, caminda nan ta bende toer sorto di material, ta pronto den trahamentoe di toer kiko ta di cuenta di Sastrería i Zapatería. Na un prijs conveniente nan ta foera wagen ó sjers bonita manera nobo.

¿ Fué un fantasma lo que vieron ?

La Señora Doña H. A. Jennings reside en Main Street, número 211, Bridgeport (América) y la Señorita Minnie Parrott se hospeda con ella. La casa es vieja pero está en buen estado. Una noche á principios de Diciembre de 1891, estas señoras cerraron las puertas y fueron al teatro sin dejar un alma en la casa. Dejaron el gas encendido sin embargo, en el salón delantero. A eso de las once y media volvieron y entraron riendo y hablando. Pero cuando entraron en la sala su buen humor se desvaneció en un instante. En medio de la habitación se tenía de pie un hombre moreno de estatura gigantesca. La parte superior de su cara se hallaba oculta por una máscara á través de cuyos ojos centelleaban los del hombre. Las mangas de su camisa estaba arremangadas y en una mano ostentaba una grande pistola de sistema antiguo. Huyeron de la habitación las señoras gritando mientras huian, y cuando llegó el Señor Jennings cinco minutos después no halló á nadie en la sala y las puertas y las ventanas estaban sin embargo cerradas. ¿ Qué fué pues lo que vieron estas señoras ?

"Durante un período reciente de mala salud" escribe un amigo de América, "dormí mal durante varias noches seguidas. La cuarta de estas noches, hacia las dos, me despertó repentinamente de mi sueño lo se me figuró ser la articulación de mi nombre, y al pie de la cama vi la imágen de mi madre, en la misma apariencia que cinco años atrás al hallarse á punto de salir para hacer un viaje en el cual murió á causa de un desastre que tuvo lugar en el camino de hierro. Grité y me desvanecí. Cometí la sandez de decirlo y dieron en decir las viejas de la localidad que esto era una notificación y que jamás recuperaría mi salud. No obstante sané y hoy me encuentro en salud perfecta. Soy de parecer que la visión solo fué efecto de la debilidad de mis nervios, pues jamás volví á verla desde entonces, y hace ya de esto más de tres años."

No hay duda que fué efecto de los nervios. Son innumerables las tretas que suelen jugarnos los nervios cuando el sistema está desordenado. En Marzo, 1890, fué cuando la Señora Doña Juana Foster, de Darracott Road, Pokesdown, Hauts (Inglaterra), nos escribió lo que sigue: "Me encontraba tan terriblemente nerviosa que me era imposible soportar hubiese otra persona en mi habitación conmigo y sin embargo, no deseaba se alejasen de mi los que me rodeaban por si se me ofreciese pedir ayuda. Esto fué en Junio, 1890. Dormía muy mal y por la mañana me hallaba como si no hubiese descansado durante la noche. Siempre me sentia un fuerte dolor de cabeza y sobre los ojos y la mayor parte del tiempo me atormentaban las náuceas. Mi piel estaba seca y amarilla, y tanto el estómago como los intestinos se hallaban frio é inertes. Más adelante tuve que guardar cama sobre la que yacia desvalida. El médico dijo que ignoraba mi enfermedad. No tomaba yo más que alimento liquido, y aun eso me era imposible retenerlo en el estómago. En esta época mi cuerpo no era más que piel y hueso. La memoria me faitaba. La cabeza me dolia tan terriblemente que pensé perderia el juicio, y mi familia llegó á la conclusión que jamás sanaria.

"Ya habia yo abandonado toda esperanza, cuando un dia la Señora West, de Bournemouth, vino á visitarme y preguntó qué remedio estaba yo tomando. Añadió que en cierta ocasión se encontró ella tan enferma como yo, y fué sanada por el Jarabe Curativo de la Madre Seigel. Aparentando ella tener tanta fe en esta medicina, probé con esta, y á los tres dias me hallé en condición de pasear á través de mi habitación y hacia fines de semana bajé las escaleras. Hoy me hallo tan bueno como nunca estuve. Como y digiero mi alimento, y todo indicio de nerviosidad me ha abandonado."

La enfermedad que la Señora Foster sufrió fué la indigestión, la dispepsia y el abatimiento nervioso. La causa primitiva fué el disgusto y desazón de la muerte violenta de su esposo, de una desgracia, y el sistema solo volvió á ordenarse cuando el Jarabe hubo participado nuevo vigor á la digestión alimentador así y dando firmeza á los nervios.

Sea cual fuere la opinión del lector con respecto al fantasma de Bridgeport, es la verdad que las más extrañas visiones y ruidos no significan ni más ni menos que una disposición de nervios desorganizados por la indigestión y la dispepsia. Los fantasmas salen de la misma persona que los vé, y una vez que el Jarabe de la Madre Seigel ha completado su obra los ojos y los oidos solo perciben lo que es natural y sano.

Al dirigirse el lector á los Señores A. J. Witge, Ld., 155, Calle de Caspe, Barcelona, estos señores tendrán mucho gusto en enviarle gratuitamente, un folleto ilustrado esplicando las propiedades de este remedio.

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.

Libre de Explosión, Humo y Mal Olor.
— De Venta Por —
Las Ferreterias y Almacenes de Viveres.

CHOCOLATE "CURAZAO"

PREPARADO ESPECIALMENTE POR LOS SUCESORES DE LA ANTIGUA Y ACREDITADA FÁBRICA
"GENIS Y BARCONS"
DE
PUERTO CABELLO

para el consumo de esta población.

Se garantiza el mejor esmero en la elaboración de este Chocolate, en la que se emplea los mejores cacaos, azúcar y canela.

PRECIÓ MÓDICO.

A. BETHENCOURT É HIJOS Curaçao

ACEITE de HOGG

de HÍGADO FRESCO de BACALAO, *NATURAL, MEDICINAL*

El mejor que existe puesto que ha obtenido la mas alta recompensa en la
EXPOSICION UNIVERSAL DE PARIS DE 1889

Recetado desde **40 AÑOS** en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal, en el Brazil y en todas las Republicas Hispano-Americanas, por los **primeros médicos del mundo entero,** contra las **Enfermedades** del **Pecho, Tos, Personas débiles,** los **Niños raquiticos, Humores, Erupciones del cútis,** etc.

***Es mucho mas activo** que las **Emulsiones** que contienen mitad de agua, y que los **aceites blancos de Noruega**, cuya scuracion les hace perder una gran parte de sus propiedades curativas.*

Se vende solamente en frascos TRIANGULARES. — Exijase sobre la *etiqueta* el SELLO AZUL del Estado Francés
SOLO PROPIETARIO: **HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS,** Y EN TODAS LAS FARMACIAS.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1892.	Philadelphia		Caracas.		Venezuela.		Philadelphia		Caracas.		Venezuel.	
Vertrekt van NEW YORK....	Juli	23	Aug.	3	Aug.	13	Aug.	24	Sept.	3	Sept.	13
Komt aan te CURAÇAO	,,	29	,,	9	,,	19	,,	30	,,	9	,,	19
Vertrekt van	,,	30	,,	10	,,	20	,,	31	,,	10	,,	20
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	31	,,	11	,,	21	Sept.	1	,,	11	,,	21
Vertrekt van ..	Aug.	1	,,	41	,,	22	,,	1	,,	12	,,	21
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	2	,,	12	,,	23	,,	2	,,	13	,,	22
Vertrekt van	,,	5	,,	16	,,	26	,,	6	,,	15	,,	24
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	6	,,	17	,,	27	,,	7	,,	16	,,	25
Vertrekt van ..	,,	6	,,	17	,,	27	,,	7	,,	16	,,	26
Komt aan te CURAÇAO	,,	7	,,	18	,,	28	,,	8	,,	17	,,	27
Vertrekt van	,,	9	,,	19	,,	30	,,	9	,,	19	,,	28
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	,,	10	,,	20	,,	31	,,	10	,,	20	,,	29
Komt aan te NEW-YORK..	,,	16	,,	[illegible]	Sept.	6	,,	16	,,	26	Oct.	5

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	Aug.	10	Aug.	20	Aug.	31	Sept	10	Sept.	20
Komt aan te MARACAIBO......		11		21	Sept.	1		11		21
Vertrekt van		16		27		6		16		25
Komt aan te CURAÇAO........		17		28		7		17		26

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

PEPSINA DE HOGG

RECETADA POR EL CUERPO MÉDICO DESDE 1854

*La **PEPSINA** titulada de **HOGG**, es cinco veces mas activa que la Pepsina amilácea.*

1º **PÍLDORAS** DE PEPSINA PURA ACIDIFICADA, Males de estómago, digestiones dificiles, gastralgia, etc.
2º **PÍLDORAS** de PEPSINA con HIERRO reducido por el HIDROGENO. Malas digestiones de personas débiles y anémicas.
3º **PÍLDORAS** DE PEPSINA CON IODURO DE HIERRO, Dispepsia complicada de linfatismo, de raquitismo, etc.

Estas pidoras son muy solubles en el estomago.

HOGG, 2, RUE CASTIGLIONE, **PARIS** y *FARMACIAS.*

Botica del Carmen

ta ofrecé di venta:

Koe a caba di ricibi koe vapor Aleman "Markomania."

ST. RAFAEL
na kaha i na fleisjie

Eau de Vichy markà Hopital
" " " " Celestin
" " " " Grille
" " " " Chomel
DI 1892.

Di mihó calidad di snaar di fió i kitara.

Diferente sorto di medicina patentá di Grimault & Co. Paris como: Pambotane.—Apioline. — Capsules Genevrier. — Pilules purgatives Dr. Casenave. Pilules anthiherpetiques—Fruit Julien.—Elixir Baudry.—Sirop de Dusourd.—Sirop de quina ferrigineux.—Pate laitue. i diferente soorto di habon medicinal como:

Habon di teer.—Habon di borax.—Habon di karboolzuur.

Casa de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

La VELOUTINE

Polvos de Arroz especial
PREPARADO AL BISMUTO
Por **CH^les FAY,** Perfumista
PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

ASMA Catarros, Opresiones y las Enfermedades de las Vias respiratorias, se curan con los **TUBOS - LEVASSEUR**

NEURALGIAS y todas las Molestias nerviosas, se curan al instante con las Pildoras anti-neuralgicas del Dr CRONIER

Exigir el Sello de Garantia de la Union de los Fabricantes.

Paris: Farmacia **ROBIQUET,** 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT É HIJOS. Curaçao